

Nedělník Adama B. Bartoše (93): Potřebujeme změnu režimu, ne vlády

narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-93-potrebujeme-zmenu-rezimu-ne-vlady

11. 7. 2022

Vítám vás u svého 93. nedělníku, ale předně vám dlužím omluvu za to, že jsem se před týdnem odmlčel. Důvody byly dva – předně, byl jsem na „dovolené“, pokud se ale dovolenou dá nazvat pobyt na chatě, kde nevíte, co dělat dříve – a to je ten důvod druhý: zda sekat trávu, vyklízet harampádí z dřevníku, opravovat to či ono, měnit lustry a manželce přitloukat poličky, plít záhony, uklízet v garáži, prořezávat staré větve nebo čistit a natírat starý bazén. A tak se stalo, že jsem minulý týden přepnul do „dovolenkového režimu“ a pracoval a pracoval a pracoval, až jsem si skoro neuvědomil, že je neděle a pak i pondělí a další dny už bylo na „nedělník“ příliš pozdě. Navíc – a to je důvod třetí – jsem tak trochu „vypnul“, nesledoval nic, ani mobil, a proto ani nebyl tolik v obraze. A psát nadčasové a obecné úvahy jsem kvůli té práci také neměl čas. Takže – ozývám se po čtrnácti dnech, během kterých se – jak jsem si zpětně zjišťoval – stalo mnohé, že teď zase pro změnu nevím, na co reagovat. Události jdou tak rychle, že se nestačíme divit.

Společným jmenovatelem posledních dní by se dalo považovat slovo „odstřel“. Zatímco na jedné straně Atlantiku byly odstřeleny Georgijské kameny, na té druhé došlo k neobvyklému odstřelení Borise Johnsona. A to ještě mohl být rád, že byl odstřelen jen politicky, protože pár dní na to byl odstřelen japonský premiér rovnou podomácku vyrobenou brokovnicí. Vypadá to, že si skupiny, které si konkurují ve snaze ovládnout svět, vzájemně posílají vzkazy, nebo spíše – rovnou likvidují herní figurky.

Před Johnsonovou vládou padla před časem i proamerická bulharská vláda, **nejnovější článek na Aeronetu upozorňuje**, že ohromný skandál má i německá vláda Olafa Scholze kvůli zdrogovaným (a možná znásilněným) ženám na večírku SPD a rovněž francouzský prezident Emanuel Macron má na zádech korupční průšvih ohledně úplatků, které přijal od americké firmy Uber.

Ve svých základech se kymáčí proamerická vláda slovenská a ani ta česká nemá zrovna na růžích ustláno, protože kauza Čapí hnízdo byla doslova jen „čajíčkem“ oproti kauze hnutí STAN, která vrhá svůj stín i na premiéra, protože je za koalici zodpovědný a protože STAN kryje, když dosud „nemá žádné signály“, že by bylo třeba na kauzu nějak reagovat.

Nedokáží momentálně říci, zda je, nebo není dobře, že se zrovna v téže chvíli premiér Hňup ujal předsednictví Rady Evropy, protože na jednu stranu hrozí, že bude svůj proukrajinský postoj vnucovat i těm zemím EU, které o takový extrémistický postoj nestojí, na druhou stranu bude ale nucen hledat v ukrajinské otázce kompromisy právě mezi všemi zeměmi EU – a mnoho mých známých mi hlásí, že při cestování v zahraničí nikde nejsou vidět vlajky Ukrajiny, tak jako je vidíme u nás, a hlavně v Praze. Jinými slovy, žijeme zde, v ČR, trochu v bublině, protože náš establishment válku na Ukrajině příliš „žere“, zatímco jinde to berou s větším klidem. Také sice musí řešit plyn a ropu, ale Ukrajina je jim vzdálená a to, že u nich nevlají ukrajinské vlajky, o mnohém vypovídá. Pro Hňupa by to mohl být dobrý střet s realitou, až uvidí, že ne každá země EU chce bojovat s Putinem tak, jako s ním bojuje on sám ve svých vlhkých snech.

V některém z předchozích nedělníků jsem už také zmiňoval zajímavou souvislost, že se předsednictví ujímáme právě teď – opět ve chvíli, kdy se řeší plyn. Protože když jsme se předsednictví ujali poprvé, za Topolánka, také se řešil plyn daný sporem Ukrajiny a Ruska. A ještě jedna souvislost se nabízí – Topolánkova vláda během předsednictví padla, protože více řešila evropské záležitosti a nestíhala si krýt záda na domácí půdě. Tehdy měli čeští proevropští politici z ostudy kabát a dodneška se za to stydí a doufají, že se to nebude opakovat, takže se dá i předpokládat, že vznikly nějaké dohody, které by něčemu takovému letos (předsednictví je jen do konce roku) zabránily, ale opět – na druhou stranu – proč ne? Proč by vláda nemohla padnout i tentokrát? Jednak je skutečně příšerná, takže její pád by byl pro Českou republiku objektivně vzato jen pozitivem (a na podzim bude situace nejspíše tak špatná, že lidé možná poženou vládní politiky svinským krokem), jednak předsednictví nabízí příležitost, jak vládu ztrapnit, protože bude zátěží evropské agendy oslabená.

Bude-li Hňup více řešit evropské věci než ty české (tak jako dosud řešil ukrajinské více než české), lidem dojde trpělivost a možná se i opozice pochlapí. Předsednictví Radě EU je věc, která vládu a premiéra zatěžuje, premiér musí hodně cestovat, nemá tolik času se věnovat případným intrikám koaličních partnerů či opozice, zdá se to být jako vhodný čas pro svržení vlády. Ostatně – právě proto se povedlo svrhnout Topolánkovu vládu v roce 2009. Hrad v tom tehdy sehrál důležitou roli, protože k Paroubkově opozici se přidali i poslanci ODS blízce Václavu Klausovi. Na jednu stranu věc nemyslitelná – aby se Klaus a Paroubek sešli na jedné lodi. Ale znáte to – nepřítel mého nepřítele...

Dnes je sice situace jiná. Na Hradě sedí prezident, který – ke zděšení alternativy, která ještě do minulého podzimu věřila, že Zeman a Fiala jsou úhlavní nepřátelé – se nedávno nechal slyšet, že premiéra má rád, takže se Zemanem v tomto smyslu nemůžeme počítat. To ale neznamená, že by vláda nemohla padnout. Matematicky nám to sice momentálně nevychází, ale všichni přece víme, že na podzim se začnou dít věci, a teprve pak si nebudeme moci být ničím jistí. Ani premiér.

Ale – proč to vše sem vlastně píšu? Už jsem minule uvedl, že je to vlastně jedno – že když tam nebude Fiala, bude tam jiný německý podržtaška, jiný proamerický hulibrk. A nebo znovu Babiš? Toho jsme si už užili až až, co bychom od něj mohli čekat? Navíc, i když jsem načrtl nějaké možnosti, že by vláda Petra Fialy – i navzdory unijnímu předsednictví – mohla skončit (protože navíc není v zájmu globalistů, aby se ve „Fialově válce s Putinem“ pokračovalo), nežiji touto nadějí, neopíjím se touto představou, neupínám se k něčemu takovému. Naopak. Události posledních pár let mne naučily počítat spíše s tou horší variantou. Sice něco bude na Hájkově uklidňujícím mottu – „žádný plán nikdy nevyjde“ – ale to neznamená, že nám vítězství spadne do klína bez boje. Globalisté mají plán A, B, C a dost možná, že i F, takže když jim nevyjde tah jednou figurkou, hra pro ně nekončí. Chci tím říci, že nejsem příliš optimista a nechci se opájet představou, že těm zlým se plány nakonec tak nějak zašmodrchají. Vidíme přece kolem sebe dnes i denně, že i když se nám lže, vláda se dokonce chytá do pasti svých lží, lidem se berou svobody a lidská práva způsobem v nedávné historii nevídaným a občan ryje držkou v zemi, k žádné změně k lepšímu to přesto nevede. Situace je jen horší a horší.

A proto, i když bych si přál pád Fialovy vlády a výše naznačil, že předsednictví by k tomu bylo dobrou příležitostí, nemyslím, že bychom si tím nějak pomohli. Je totiž třeba změnit nejen vládu, ale i režim. A to se snáze řekne, než udělá...

Adam B. Bartoš
předseda Národní demokracie

[Další příspěvek](#)